

berføgeller, men det er endnu ikke gjort det Hjerneste, undtagen at vi have faaet Esbjerg Havn, men den er ikke bygget for Fiskeriet. Sa, man har lagt en Møle ved Strøshals, men det er jo ikke noget stort Foretagende. Vil man overhovedet gjøre Noget for vort Vesterhavsfiskeri og naa et Maal, saa at vi kunne konkurrere med andre Lande, kan det ikke nytte at se paa Ørene, men man maa anlægge Havn paa den nordlige Vestkyst, ikke nogle smaa Havne, men en større Havn, da de smaa Havne ikke ville kunne modstaa Vesterhavets Vragt, langt længere imod Nord end Esbjerg Havn; hvor den skulde ligge, skal jeg ikke nu udtale mig om. Det ser noget forunderligt ud, at vi, som have en Befolkning, der i Antal er omtrent lig Norges, ifølge statistiske Opgivelser kun have en Overfluds-Udførsel af Fisk af ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. — det opgives nemlig i vor Statistik for 1887, at vi udføre for ca. 7 Mill. Kr. og indføre for ca. $5\frac{3}{4}$ Mill. —, medens Norges Statistik viser, at det har en Overfluds-udførsel af Fiskeriet af mellem 22 og 23 Mill. Det er eiendommeligt efter de Kyststrækninger, vi have, at vi staa saa langt under Normændene i den Henseende. Det kan imidlertid ikke nytte, at vi tale om at gjøre Noget for nærværende Fiskeri, saalænge vi ikke ville bygge Havne, thi den første Betingelse for et søgaende Fiskeri er store Havne. Smaa Baadehavne kunne ikke nytte, og selv dem tror jeg ikke, at vi faae. Jeg erindrer nok, at der i Bjør er bevilget Bøvel til Undersøgelse med Hensyn til Havneanlæg ved Skagen og Anholt, men jeg har endnu ikke set noget Resultat af disse Undersøgelser, og D'hr. kunne være overbeviste om, at der ikke bliver foretaget Noget. Nei, lad os blive enige om at bygge en større Havn paa Vestkysten; da vil Fiskeriet nok trives.

Brandes: Jeg vil rette et Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister. Paa S 9 i Finantsloven under Nummer 1 findes nævnt som Rente af Kassebeholdningen 1,100,000 Kr. Denne Konto var paa Statsregnskabet for Finantsaaret 1887—88 opført med 1,769,864 Kr., altsaa omtrent 1,800,000 Kr., den var paa Statsregnskabet for 1888—89 opført med 1,832,678 Kr. altsaa ogsaa omtrent 1,800,000 Kr., og endelig er Renten af Kassebeholdningen i indeværende Finantsaar opgivet til 1,750,000 Kr. Paa det nuværende Finantslovsforslag, som foreligger her, er Renten nedsat til 1,100,000 Kr., altsaa en Nedgang af 650,000 Kr. Hvis man fra Renten sluttede tilbage til Kapitalen, vilde man jo komme dertil, at den høitærede Finantsminister antager, at

ved Udgangen af Finantsaaret 1890—91 vilde ogsaa Kapitalen være formindsket med en Trediedel, idet jo nemlig Renten efter den høitærede Ministers Mening omtrent vil gaa ned med en Trediedel i dette Finantsaar. Kassebeholdningen var den 1ste August 1887 50,809,690 Kr., den 4de August 1888 45,177,114 Kr., og endelig i Mar den 3die August opgives den til 40,961,486 Kr. Det vil altsaa sige, at Kassebeholdningen i de to sidste Aar er falden 10 Mill. Kr., idet den fra omtrent 51 Mill. Kr. er gaaet ned til ca. 41 Millioner Kroner. Det er altsaa en Nedgang af omtrent 5 Mill. Kr. aarlig. Og saa gjennem Statsregnskaberne faae vi en lignende Opgjørelse som den, der findes her. Hvis man nu ser hen til det provisoriske Budget, som foreligger os i Mar, vil man finde, at Udgiften der er sat til lidt over 57 Mill. Kr. og Indtægten til noget over 54 Mill. Kr. Der bliver altsaa et Underskud af henimod 3 Mill. Kr. Hvis man trækker det fra den nuværende Kassebeholdning, faar man altsaa omtrent 38 Mill. Kr. Hvis man nu gik ud fra den Finantslov, som den høitærede Regering har forelagt i Mar, finder man det et Underskud paa omtrent $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Trækker man saa denne Sum fra Kassebeholdningen, vil man altsaa faae omtrent 34 Mill. Kr. Men denne Opgjørelse kan umulig være rigtig, hvis man vil gaa ud fra, at den ærede Finantsminister har Ret i, hvad han her forudsætter om Rentens Nedgang. Der staaer nemlig i Anmærkningerne til Finantsloven: „Paa Grund af formodet Forbrug i Aarets Løb har man ikke trødt at kunne anslaa Renten høiere end til 1,100,000 Kr. Den ærede Finantsminister antager altsaa en saadan Nedgang, som jeg har nævnt, af 650,000 Kr. i Rente. Hvorledes skal man beregne denne Rente? Man kan vel ikke sætte den særdeles høit eller særdeles lavt, og man kommer da til, at den ærede Finantsminister maa gaa ud fra, at han i det Finantsaar, som kommer, 1890—91, vil miste en Sum af mellem 15 og 20 Mill. Kr. Det Spørgsmaal, jeg gjerne vilde rette til den ærede Finantsminister, er altsaa, hvorfra kommer det store Underskud, som han antager skal komme i det forestaaende Finantsaar, thi efter Finantslovsforslaget er der kun et Underskud af $4\frac{1}{2}$ Mill., men hvis hans Bemærkning holder stik, er der et saadant Forbrug af Kassebeholdningen, at der er et Underskud paa mellem 15 og 20 Mill. Jeg kan nemlig umulig sætte Renten lavere end 3 à $3\frac{1}{2}$ pCt., og saa bliver det en Sum af mellem 15 og 20 Mill. Jeg kan jo ikke vide, hvilke